

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrație tipografie archidecesană Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențe sunt a se adresa la:

Redacție „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr pentru fiecare publicare.

Sibiu, 4 Martiu, 1887.

După o pracsă scurtă, nici de 3 ani, deja legea industrială din 1884 a trebuit să sufere eărăsi modificare și încă o modificare destul de esențială. În §. 50 al numitei legi era asigurată piața din loc industriașilor de acolo. La aparență aceasta disposiție s-ar fi părut bună, dar în pracsă ea s-a dovedit destul de păsărată și în detrimentul consumatorilor și și în al producenților.

În unele locuri nu toate ramurile de industrie și meseriajii erau reprezentate, și așa prin disposiția de sus era o urmare naturală, ca locuitorii să comandeze ori să meargă drumuri îndepărtăte în alte orașe spre a-și acoperi necesariul. Dar să vedem, că oare a adus vr'un folos disposiția legei chiar și pentru industriașii din loc?

Nici pomană. Ei în schimb au fost eschiși de a cerceta tărgurile și piațele străine și așa nefiind consumul și căutarea în loc destul de mare, au trebuit să se mărginească la trebuințele locale și să dimitea o parte însemnată din calfe, reducând lucru la un minimum.

În chipul astăi recompensă nu a fost de loc prin oprirea industriașilor din locuri străine, ci din contră daune.

Mai venia o calamitate, încă doar cea mai mare. În orașele mai mici din Transilvania, unde industria se găsește în față — ele erau silite ca să invite din orașele străine pe acei industriași, a căror proiecte nu erau reprezentate în comună lor, fără ca în schimb să se bucură de acel beneficiu de a putea cerceta și ei tărgurile din orașe mai mari.

Prin aceasta s'a deschis calea la multe plânsori motivate, cari au străbătut până la camerele comerciale și în fine până la urechile domnului ministru de comerț, care apoi a modificat legea înlocuind-o cu o disposiție mai mașteră, decât legea, lăsând la buna chipuzială a difertelor municipii de a concluza și decide, dacă e de a se primi și străinii în piațele din loc, cu mărfurile lor, ori nu.

Până aici a fost cel puțin legea obligațoare, în viitor o să vină un municipiu și o să admită mergerea la tărguri pe teritoriul seu, alt municipiu o să denegă participarea industriașilor în piațele de pe teritoriul seu și așa în loc de o disposiție clară s'a adus o disposiție mancă și tot așa de rea în consecințele sale ca și §. 50 al legei amintite din 1884.

Dar ce să facem, așa e la noi cu toate. Acum un biet de meseriaj este silit, dacă vrea a cerceta un tărg din alt comitat, să și facă călindar

în cap, să-și procure conchusele municipiilor respective și apoi să pornească la drum. Cu deosebire pentru industriașii din mărginime, cari au cutierat teara întreagă cu postavuri, și alte mărfuri manufacțuri, este disposiția aceasta de tot ingreunătoare până vor veni în curat, că unde pot merge și unde nu.

După un timp mai scurt ori mai îndelungat, cum le va veni părinților patriei mai bine, legea va suferi alte schimbări și apoi cu cetățenii, cari poartă poverile statului și cu interesele lor nu se prea ocupă nimenea, ca să le ușureze traiul și modul de viață, ci din contră ca să-l ingreuneze pare că inadins.

În modul acesta plângerile meseriașilor nu vor inceta, ci e de prevedut, că se vor înmulții și aceasta cu atât mai vîrstos, cu cât nici organele poliției nu vor veni în curând în curent, că oare cutări nezugător ori meseriaj din cutare comitat permis și e, să cerceteze un tărg sau nu.

Toate aceste insă sunt după noi tot numai dureri, a căror istoric nu e să căuta decât în unuina vamală cu Austria. Austria e țeară per eminentiam industrială și până oamenii pot procura de prin bolte păpuși buni și frumoși cu 5 fl. luat pe cont — nu se duce la pantofar să plătească 6 fl. și încă cu bani gata la moment. Tot asemenea să arătă cu diferențe pânzături venite din Austria, vesminte proverbial de eftine, postavuri de Brunn, cu cari industriașii din Ungaria și din Transilvania nu vor putea concurge în veci și așa aici și numai aici în aceasta uniune încheiată fără pic de scrupul este a să căuta nefericirea industriașilor și meseriașilor din Ungaria. Pot ei deci, să aibă ori ce capitale la disposiție, pot să li se lasă chiar și darea cea grea și apăsătoare, dar la o stare infloritoare nu vor veni, cum au fost meseriajii mai înainte în veci, pentru că și aceasta e de a se adscrive legei celei vechi din 1872 — care desăvârșită, dar ale cărei fructe le gustă meseriajii numai acum. În sensul acelei legi ori ce bătăndru, în loc să caute să-și perfecționeze meseriajii, să umble în străinătate, să aștepte ca măestru în un opid sau oraș și apoi a lucrat, cum a putut, a fost mai mult un meșter-strică. Nenorocirea aceasta a ajuns în parte mare și pe meseriajii români, cari parte sunt tocmai maiestrii acelei nefaste perioade.

Agenții din Austria, cari cutreeră țeară și lumea au profitat de ocazie și s-au informat atât de calitatea muncei noastre, cât și de valoarea ei, și așa au inceput să facă ei negoțe însemnate cu articuli, cari până aici nu erau prin bolte nici după

nume cunoscute și ne au omorit formal industria și prin ea o clasă de oameni muncitori.

Mai este o nenorocire. Meseriajii străini sunt toți oameni cu carte, ai Ungariei, de când cu scoalele cele civile ale statului, nu pot să se laude cu o cultură de dai doamne. În urmă mai vine și o altă calamitate și doar cea mai mare, că adecă aici la noi meseriajii mai mult politizează, decât lucră, și așa toate laolaltă îi fac oameni, cari luptă cu măeria și blasphemă oara, în care au pus mâna pe sulă și ac, pe ciocan ori pre oblu.

Am dorit ca meseriajii nostri să fie oameni cât se poate de solidi, oameni punctuați și să se ferească de pecetele meseriașilor străini. Să se ocupe mai mult de meseriajii, decât de statute și de ședințe — și apoi vor face treabă și vor avea pâne pre masă, vesminte și și vor putea cresce și copii mai bine și în o direcție mai cinstită. Prin aceasta departe dela noi de a da sfatul meseriașilor noștri, ca ei să nu aibă o societate, dar aceea să fie societate în adevăr, ear nu cuib de certuri și de discordie, ci societate, unde ordinea și stima reciprocă să fie primele condiții de existență pentru ea și pentru fiecare membru al ei.

Revista politică.

În 10 Martie și-a serbat Țarul qiuă nascerei, cu care ocazie în modul cel mai simpatic a fost salutat din partea tuturor regenților. Într-un ton de tot amical i-a gratulat Maiestatea Sa monarhul nostru prin următoarea depeșă: *Din incidentul dilei nascerei primesc cele mai bune dorințe și asigurarea repetată a amicitiei mele sincere. Regina se alătură din inimă la aceasta gratulare, și îți dorim tot, ce e mai bun atât Tie, cât și întregei familii împărațesci, precum și guvernului Teu.*

Nihilistii însă, cari de mult nu a mai dat semne de viață, aflat cu cale, ca să nu intrelase a conturba Țarului această sădeție de bucurie, pentru că după o scire din „Standardt“ cu ocazia serviciului divin, din incidentul dilei morții lui Alecsandru al II-lea nihilistii au fost planuit un atentat în contra Țarului, dar a fost descoperit înainte de al putea executat. Încât este adevărată aceasta scire, cu siguranță nu se poate săcăsi, dar numitul qiar o susține ca adeverată.

În privința cestiuniei bulgare o circulară rusă se ocupă cu evenimentele interioare din Bulgaria și acuza regența, că ar fi comis cruzimi și ile-

FOITĂ.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Ea ră estrasul provocat în această adresă este următorul:

Nr. 6315.

Extract

Eines Allerhöchsten Hof Rescripts dto. 14-ten Iulii 1785.

„Sechstens. Da unter die wirkenden Hauptursachen der letztern Aufrühr auch insbesondere die auserordentliche Finsterniss, welche unter dem wallachischen Volke in der Religion und Sitten noch allenthalben herschet gezehet werden kann, so ist es auch eine der ersten Nothwendigkeiten, dass die noch fast ganz mangelnden National Normal Schuhlen bei den Wallachen eingeführt und besonders zum Unterricht des äusserst unwissenden Griechisch nicht Unirten Cleri ein Seminarium hergestelet werde.

„Zur Errichtung dieses Seminarii haben wir die Stadt Temesvar, als welche am gemächlisten für alle nicht Unirte Bischöfe lieget, bestimmt und wollen die dazu nöthige Kosten auf Uns überneh-

„men, doch haben wir vorerst dem Metropoliten von Karlowitz aufgetragen, darüber einen Vorschlag und Ausarbeitung zu verfertigen und solchen unserer höchsten Einsicht und Benehmigung zu unterziehen.

„Was aber die Wallachischen Normal Schulen betrifft, so verordnen Wir hiemit gnädigst, dass nachdem für die Griechisch-Unirte schon eine Principal Schuhl zu Blasendorf bestehet und mehr andere Schuhlen aus dem Studienfond gestiftet worden, für die nicht Unirte hingegen nach der Zeit keine der gleichen Mittel zu ihrer Aufklärung vorhanden ist, Ihr mit dem nicht unirten Bischof Niketici, und dem Oberaufseher der Normal Schuhlen Mártonffy in Erwägung ziehet sollet, wie unsere hierunter hegende heilsame Absicht auch auf das nicht unirte Volk, welches bei der der Mahnen noch bestehenden Gehässigkeit zwischen den Unirten und nicht Unirten die Schuhle der ersteren nicht leicht besuchen dürfte, verbreitet, und für die Jugend desselben auch einige Normal Schuhlen im Lande errichtet werden könnten, wo so dann Ihr den Austrag Euerer Berathung nebst ein Vorschlag, wie und woher der hiezu nöthige Fundus zu creiren wäre? Unserer Schlussfassung zu unterziehen haben werdet, doch wollen wir auch indessen Euch hiemit aufgetragen haben, dass wenigstens die Errichtung einer Trivial und zugleich Normal Schuhle zum Unterricht der künftigen Schuhlmeister für die nicht Unirte ungesäumt vorge-

nommen werden solle. Annebst werdet Ihr auch die Studien Comission dahin verhalten, dass Selbe auch inzwischen bis die nicht Unirte Schuhle werden, können zu Stand gebracht werden, über den Fortgang des National Schul Unterrichts bei den Unirten von halb zu halb Jahr durch Euch die Anzeige anhero mache, und mit derselben auch in Beziehung auf die nicht Unirte, nachdem ihre Schuhlen errichtet sein werden, in gleichen Fristen fortfaire.

Gegeben in Unserer Stadt Wien dto 14-ten Iuli 1785.

Joseph m. p.

Carl Graf Pálffy m. p.

Ad mandatum S. C. et Regiae Mattis Proprium.

Johann v. Neuhold m. p.

Din colecția de documente și notițe istorice de preotul Bucur Pușcaș (Pușcariu) din Sohodol se reproduc în cele următoare unele de oare-care valoare istorică din timpul păstoriei episcopului Gedeon Nicitici.

3. O ordinăriune episcopală, adresată către protopresbiterii din eparchie, privitoare la pregătirea candidaților de preote, la recerintele împreună cu instituirea lor de preotă.

ductiuni după „Familia“: „Deja la ivirea ei, în toată sala domnia o liniște, căt și au dajia resuflarea, ea în ceput a juca cu ușurătate admirabilă una dintre cele mai grele și clasice piese alui Liszt, fără de a avea note înaintea sa. (In timp de tot scurt a invățat de a rostul piesa întreagă, scrisă pe 46 de pagine cu mii de note). Degetele ei sibruau pe pian în dreapta și stânga, din când în când punând mânuțele și crucești, cu o elasticitate, siguritate și iuțime de minune, căt abia le zăriai, și cu o putere, de fără voie te întrebai: cum poate desvolta o gingășă fetiță atâtă forță? Când te punea în mirare, unde juca solo, cu acordele grandioase, ce le țeseau mîcile degete ca de minune; când străbatea, unde era acompaniată de corul musical, cu melodii dulci peste sunetul corului, ca și cu niște visuri încântătoare.

Jocul ei, prin care a dovedit o perfecțiune în manuiera pianului, o tehnică și capacitatea musicală rară, a răpit cu sine publicul întreg, și fiind piesa lungă, o parte a publicului a început să aplaudă deja după finirea piesei, aplausele nu mai vorau să încrezeze, de 5 ori au tot rechemat-o să se areste, și ea totdeauna cu cea mai mare modestie a grăbit a se retrage. Publicul ar fi dorit poate o repetare, cel puțin a unei părți din jocul ei, însă nu era cu putință, fiind că după o piesă atât de lungă a trebuit să se obosească și dănsa cu toate că juca foarte ușor. Laudele și expresiunile de admirare nu mai incetau, iar după finirea concertului, eșind de brațul fericițului său părinte, era încungurată de gratulanți, toți grăbiuți și exprimă admirarea lor.

In cercurile musicale de aici se privește drept un fenomen talentul musical al gingeșei damicelor, și e dorința generală, ca să nu părăsească cariera muzicală, ci să continue perfecționarea sa, fiind sigur, că va deveni o artistă de renume european.

Cardinalul Haynald, cum aud, o și chemat la sine dimpreună cu părintele ei, președintele de tribunal Ioan Florian, spre a stăruī, ca domnișoara să continue cariera muzicală, exprimând admirarea talentului ei extraordinar.

Dșoara Florian dealtmintrea încă pe când era în institutul călugărilor din Budapesta a atras prin talentul său muzical deosebită atenție a publicului din capitală, și foile din capitală unison, și atunci că și acum i-au făcut cele mai măgulitoare recensiuni. Din parte-ne nu putem, decât să gratulăm părinților și națiunei române pentru un atare talent!

* (Dar rusesc) Rușii, admiratorii ai generalului Boulanger i-au trimis o sabie căzăcească. Ca dedicație sunt săpate pe garda săbii cuvintele: „Celui mai demn!“ — 1 Februarie 1887 — Rusia! Pe tășul sabiei se află scris dintr-o parte cu litere aurite: „Djeu ocrotesc pe cei viteji!“ iar în partea ceală: Cine este acolo! Francia și Boulanger!

* (Monumentul lui Radetzky.) După datele statistice a incurșării până acum pentru acest monument o sumă de 216,906 fl. 11 cr.

* (Înmormântare.) Din Hasfalău nu se scrie: În 17 Faur s'a sevărăt înmormântarea preotesei Raveca Gheaja, văduvă după regretul I. Gheaja fost paroch local și administrator al fostului tract protestșibler gr. or. al Paloșului, la care act părintele Teofil Gheaja, parochul Paloșului și fost administrator al acestui tract a condus întreg ceremonialul funerar cu o deosebită tactică. — Ca preotii funcționari au mai participat D. Ioan Vătăsan preot în Archita; D. Zacharia Ganea preot în Feribaz, D. George Marian preot în Șard.

In decursul întregului ceremonial s'a observat pe față fiecăruia o deosebită durere pentru eșirea din lume a defunctei. Dovadă despre iubirea, ce și-a sciut-o asigura defuncta căt timp a fost în viață, că comuna Hașfalău fără leosebire de bătrâni și tinerii, erau de față spre a deplângă pe defunctă. Asemenea și din comunele învecinate încă s'a prezentat o mulțime de creștini, aşa încât rar se poate vedea un cortegiu funebral aşa numeros la sate. — Cuvântul funebral l-a rostit Părintele Teofil Gheaja, ce a stors multe lacrimi din ochii ascultătorilor.

* (Inventatorul puscii cu repetiție decorat.) Maiestatea Sa a dăruit inginerului Ferdinand Manlicher pentru meritele, ce și le-a căștișat la înarmarea armatei, ordinul coroanei de fer clasa a III.

* (Sérutarea într-o dusă în scoală.) Cum că tinerul englez sérută bucuros e un lucru vechi și înobște cunoscut. „Iluariul „Schweiz. Lehrerzts.“ serie următoare despre modul de purcedere în o sută și o mie de scoli, chiar și în scoli de repetiție din Anglia: Aci se fac conveniri, în cari, sub conducerea invățătorului s'a invățătoarei pentru căbăetii și fetițele să devie aplică spre scoala execuță unele cântece cu voce veselă și jocuri impreunate cu o mulțime de gesticulații la intonarea armonioasă a „valsului de sérut“, la care parechile se

schimbă mereu și la comandă fie care băeat are să sărute pe fetiță lui și fie-care invățător pe invățătoare sau pe o scolarită. În toate scolile acestea însă „jocul răsboiului“ e generalizat și în acest joc veselia ajunge culminăriunea. El se execuță în modul următor: Un rând de parechi, înainte cu invățătorul și cu invățătoarea, pe care o înlocuesc adeseori o scolarită, se angajează la „cuadril“. Parechile fac mai întâi promenadă împrejur. D'odată comandă invățătorul: „Stați!“ apoi se întoarce copilul cu față spre fetiță; „Gata spre atac!“ e poruncă următoare. Fie care dansator coprinde frumos cu brațul pe dansatoare și o apropie de sine. „Foc!“ se aude dela comandă și prin sărutul invățătorului se produce un resunet ușor de pușcă. Execuțându-se astă invățătorul comandăza: „Schimbați inimicul!“ și fie-care copil predă pe fetiță lui celu de dinainte și astfel se continuă „jocul răsboiului“ până ce fetiță ajunge earăși la brațul, ce lăsat. Ce-i drept, în multe locuri s'a făcut pași de spirituali, ca să pună capăt acestor jocuri, dar în praxă în adevăr invățătorii văd, că s'ară, căci ei dic: Delăturăm jocurile, vor rămâne scoalele noastre goale, căci copiii voesc să se joace și se vor duce la scoalele, unde este o viață mai veselă.

* Esecuțarea reciprocă a sentințelor judecătorescă în România și Ungaria. Ministerul de justiție aduce la cunoștință judecătorilor de prima instanță și camerilor avocațiale, că în România sentințele judecătorilor ungurescă în afaceri civile, comerciale, maritime și cambiale se pot executa numai prin intervenirea ministerului de justiție român, iar în Ungaria sentințele judecătorescă române se vor executa numai, dacă ajung la respectivele judecătorii prin intervenirea ministrului unguresc. Se atrage atenția camerilor avocațiale, că e în interesul partidelor, cari cer execuția, să și aibă un plenopotențiat în România, care nu-i de lipsă să fie avocat, dar care trebuie să se angajeze a împoternici pe un avocat și a se prezenta în tot casul înaintea judecătoriei spre efectuarea execuției. Se mai face cunoscut, că documentele originale, pe baza cărora s'a adus sentința judecătorescă (obligații, cambi, contracți etc.), să se pună necondiționat la dispoziția plenopotențiatului, căci neputindu-se alătura documentul imediat la peractarea de escindere se pot nasce alterări ale procedurei, ba chiar și alte procese.

* (Permisiune, ca bărbatul să desfăcă epistolele adresate soției sale.) Avocații din Paris, discutând în dilele trecute asupra întrebării acesteia, au ajuns la rezultatul, că e permis. Cu privire la obiectul acesta interesant s'a esprimat mai mulți scriitori renumiți, dintre cari și Dumas, care a aflat corectă opinia avocaților din Paris, motivându și părerea în următorul mod: Bărbatul și femeia au fost în raiu, căt timp bărbatul a urmat poruncii lui Djeu, dar lucrul cel dințău al bărbatului a fost, că a ascultat de sfatul femeii. De aceea au și fost apoi alungați, din raiu, și ca să se poată earăși aplana lucrul, a trebuit ca fiul lui Djeu să se areste pe pămînt. La nunta dela Cana Galilei tot femeia adepă, maica lui cere că Christos să prefacă apa în vin.

Femeia, — a respuns Christos, nu am nimic cu tine. Maria îl pricepe și se supune dicend: Faceți, ce va dîce. Prin cuvintele acestea, maica lui a primit în numele tuturor femeilor supunerea absolută. Femeia în întreagă viață ei e minorenă; bărbatul e stăpânul, el e stăpân preste secretele și cugetele ei. Femeia are o mulțime de căi spre a-și ascunde cugetele, are ocazie și de înșelare, de unde provin destule neajunsuri, aşa dară inspectiunea de origine natură e necesară și indreptățită. Bărbatul, care n'are incredere în soția sa, și totuși dubitează că este bare indreptățit să desfăcă epistolele ei — e un nătărău.

* (Execuția prin electricitate.) În New York legislatura a numit o comisiune, ca să studieze cel mai bun mod de a trimite pe cineva pe cealătă lume, aceasta comisiune a recomandat să se desfințeze spânzurătoarea și în locul funiei să se pue bateria electrică; astfel moartea e momentană și sigură, cel condamnat nu sufere durere de loc, iar asistenții nu sunt aşa de dureros îmbăti. Chipul e deci cu mult mai uman. — Lumea înaintează!

* (Merlatti și Succi.) De mult nu s'a mai audit nimic despre cei doi ajunători, cari prin mania lor de-a nu mânca nimic în decurs de mai multe săptămâni, puseră lumea în uimire. Acum aflăm, că Merlatti, care căștigă remășagul de 2000 de franci prin ajunarea lui, locuiesc de prezent în unul din suburbiile Parisului, în o casă modestă mobilată, și voiesc a desemna un tablou istoric. Stomachul lui nu s'a drepănat de tot în urma ajunului îndelungat, muschii tinerului bărbat sunt de atunci amorti și ea față lui e foarte palidă, ce e mai mult încă, Merlatti dice, că timpul acela de ajunare a fost cea

mai frumoasă perioadă din viața sa. Al doilea ajunător, Succi, s'a purtat cu mult mai rău. Lăsând în urma s'a o mulțime de datorii, a făcut atât de bine, că a părăsit Parisul, fără de a i se da până acum de urmă.

* (Dilele babelor.) Dimineața vînt turbat, credeai că va să te răpească în norii negri, ce se involbură în atmosferă; pe la ameașii scurte liniște, soare bland și cald; mai apoi și până târziu noaptea ceată groasă de nori și ploae indesată. Așa a decurs la noi alătării dîna de **3/15 Martiu**. Sub impresiunile tempestăii am recugetat mult-mulț la căte toate s'a întâmplat în lumea mare într'un resmip de 39 de ani, începând dela acel 15 Martiu, în care s'a proclamat principiile sublime: libertatea, egalitatea și frățietatea, până la alt 15 Martiu, în care pe la noi lumea puternică serbează cu o nemărginită însușire o moare a acestor principii. În cursul gândurilor noastre aflarem prea puține din cele bune, multe și grele de ale suferinței, și prea debile base la o speranță bună în viitor. Dar despre acestea mai putem medita cu tîgneală acum în dilele babelor, și se poate că vom reveni la ele la **3/15 Maiu**.

* Dela sec. al XVI încocaci s'a întâmplat în Europa 288 răsboi: 44 au fost făcute pentru anexiuni, 22 pentru refuzarea plătirei tributului, 24 pentru represali, 8 pentru apărarea onoarei, 6 pentru relații rupte, 41 pentru succesiuni, 30 pentru sprințirea popoarelor aliate, 25 pentru rivalități de vecinătate, 5 pentru dificultăți comerciale. În fine s'a mai întâmplat 28 răsboi religioase și 55 civile.

Scopul și modul propunerei limbei materne în scoalele poporale.

(Urmare.)

Prin aceste exerciții se dedau elevii și la ordine și la activitate. Dela lucrurile din scoală se va trece la cele din curtea scoalei, apoi la cele din casa și curtea părintească, locuitorii casei, familia, tractându-le după locul, unde se află, forma, coloarea, părțile și folosul lor și materia, din care sunt compuse. Dela casă și curte va trece la cele din jurul casei, vecini, străde, ziduri principale etc. Învățătorul se se nisuiască a deștepta în elevi interes față de lucruri, despre care se vorbesc, căci numai așa va putea căpăta elevul idei și noțiuni esacte. Lucrurile, despre cari s'a vorbit se vor asemăna unele cu altele, căutând elevii conducești de invățător asemenările și deosebirile dintre două lucruri, prin ce li se ageresc judecata și li se înăuștesc spiritul cu idei și noțiuni noi.

Paralel cu exercițiile de cugetare și vorbire au să meargă pregătirile pentru scris și cetit, mai târziu însă scrierea și cetirea. Pregătirile pentru scris și cetit încă trebuie să se facă cu cea mai mare îngrijire și atenție, dacă e, ca să aibă rezultat favorabil. Căci: dacă aceste pregătiri nu se fac cu cuvenita atenție, elevii cu greu vor putea scrie frumos și ceti bine și fluent, mai târziu și invățătorul tot mereu va fi necăjit, că elevii nu sciu bine ceti și scrie.

Pregătirile pentru scris sunt următoarele: Mai întâi se vor înveța elevii, cum să-și țină corpul la scris, cum mâna, stilul și tablita. Învățătorul va face apoi pe tablă linii drepte și strîmbe, subțiri și groase, verticale, orizontale și piezișe, va provoca pe elevi să spună, ce a făcut deșul și apoi îi va pune să le facă, și ei pe tablă. După elevii sciu face bine acele linii, se va purcede la combinarea lor d. e. o linie groasă verticală combinată cu una subțire orizontală, — aceeași linie groasă combinată cu una subțire piezișe și așa mai departe o mulțime de combinații.

După elevii sciu face bine aceste linii combinate astfel, se va purcede la legarea linii drepte prin linii strîmbe, adeca aceleasi linii din combinații anterioare nu se vor lega una de alta imediat, ci prin mijlocirea unei linii strîmbe. Să luăm exemplul de mai sus: o linie groasă verticală combinată cu una subțire orizontală, s. a. m. — Toate aceste linii le va face mai întâi invățătorul pe tablă, mai pe urmă însă va provoca pe elevi, să le facă după dictat, de rost. Dacă aceste exerciții se fac bine, elevii nu vor întâmpina nici o greutate la scrierea literelor.

Ca pregătire pentru cetire este desfacerea dicterilor în cuvinte, a cuvintelor în silabe și a silabelor în sonuri. Mai înainte însă trebuie să scie elevii, ce numim dicere. O definiție exactă nu se poate da pentru începători și nici nu e de lipsă să li se dea. Prin exercițiile de cugetare și vorbire s'a deprins elevii a vorbi în dicere. Acum le vom spune, că aceea, ce am spus despre un lucru se numește dicere, d. e. când dic: „Calul fugă“ — am facut o dicere, pentru că am spus ceva despre cal. Învățătorul va provoca apoi pe elevi să facă și ei căte o dicere. După aceea se vor desface dicterile

